

"İşte bu tırnak kadar kuvve-i hafızanın, bahr-i umman gibi bir vüs'ati ve güneş gibi bir ihatalı nuru ve bir ziya-yı mânevîsi ve zemin yüzü kadar geniş sahifeleri olmazsa bu hal olamaz." Devamı ile açıklar mısınız?

"İşte bu tırnak kadar kuvve-i hafızanın, bahr-i umman gibi bir vüs'ati ve güneş gibi bir ihatalı nuru ve bir ziya-yı mânevîsi ve zemin yüzü kadar geniş sayfaları olmazsa bu hal olamaz. Bu ise yüz binler derece muhal muhal içinde ve imkânsız olduğundan, elbette ve elbette bu küçük tırnak kadar hafıza, Levh-i Mahfuz bir sahife-i kader ve kudreti olan Alîm-i Mutlakın, ilim ve hikmet ve kudretiyle, o Levh-i Mahfuzun bir nümunesini beşerin kafasında halk eylemesine kudsî bir şehadet eder."(1)

Nasıl ki, insanların cebindeki nüfuz cüzdanları bir nüfus kütüğünü ve merkezini gösterip işaret ediyor, aynı şekilde her insanın kafasındaki tırnak kadar küçük hafızalar da büyük bir levh-i mahfuzu gösterip işaret ediyor.

Her evdeki telefon nasıl büyük ve merkezi bir istasyonu gösteriyor ise, aynı şekilde insanların hafıza kuvvetleri de levh-i mahfuzda işaret eden birer ahizeler hükmündedir. Merkezi bir istasyon olmaz ise bütün o telefonların çalışması ve haberleşmesi mümkün olamaz. Her bir telefon zaruri bir şekilde merkezi istasyonu gerekli kılıyor. Her bir hafıza da aynı şekilde zaruri bir gereklilik ile büyük hafıza olan levh-i mahfuzu gerekli kılıyor.

Sadece insanın hafızası ve içindekileri değil, her bir atomun küçük bir adımı bile büyük hafıza denilen levh-i mahfuzda kayıtlıdır. Teknolojilerin ürettiği bellekler de bu hafızanın varlığına işaret eden somut verilerdir. Yani bilgisayarların sabit ve geçici bellekleri ana bellek olan levh-i mahfuzun yavruları ve işaretçileri hükmünde olup, ona işaret ediyorlar.

Levh-i mahfuz küçük büyük demeden bütün varlığı çeken büyük bir kamera gibidir. İnsanların keşfetmiş oldukları şeyler bu belleğin yanında zerre gibi, nokta gibi olup, kıyasa bile gelmezler.

(1) bk. [Emirdağ Lâhikası-II, 83. Mektup.](#)